

2013

Rok 2013 měl ve Vísce poklidný ráz, což kontrastovalo s turbulentním děním na celostátní politické scéně. První významnou událostí, kterou nový letopočet přinesl, byly prezidentské volby. Ty se poprvé v historii České republiky konaly jako přímé. Ve volebním klání změřilo své síly devět kandidátů, do druhého kola postoupili dva – ministr zahraničí za TOP 09 Karel Schwanzerberg a bývalý předseda vlády za sociální demokracii Miloš Zeman. Ten pak ze souboje vyšel s necelými 55 % jako vítěz. V červenci pak po zásahu policie na úřadu vlády padla neoblíbená vláda Petra Nečase, nazývaná někdy vládou národního zklamání. Stalo se tak poté, co na povrch vyplula tzv. kauza Nagyová. Týkala se vrchní ředitelky Sekce kabinetu předsedy vlády, bývalé kadeřnice ze Sokolova Jany Nagyové, která zároveň byla premiérovou milenkou. Ve své funkci nezákonně úkolovala Vojenské zpravodajství, po němž požadovala sledování své „sokyně v lásce“, premiérovu manželky Radky. Byla proto obviněna ze zneužití pravomoci veřejného činitele a vznášelo se nad ní také podezření z korupce. Premiér Nečas po zásahu policie podal demisi, čehož využil prezident, který jmenoval novou poloúřednickou vládu Jiřího Rusnoka. Ta vládla až do počátku roku 2014, a to přesto, že nezískala souhlas Poslanecké sněmovny. Parlament následně schválil termín předčasných voleb, které se konaly v říjnu. Jako vítěz z nich vzešla sociální demokracie, těsně následovaná nováčkem zdejší politické scény hnutím ANO 2011 podnikatele a oligarchy Andreje Babiše.

Obyvatelstvo ve Vísce v roce 2013

Celkový počet obyvatel Visky během roku 2013 mírně poklesl. Víska rok zahajovala se 181 trvale žijícími obyvateli a končila se 179. Během roku zemřeli dva obyvatelé obce – Karel Nevole z čp. 52 ve věku nedožitých 68 let a Jiří Fikar z čp. 10. Pan Jiří Fikar patřil k významným osobnostem podnikatelské scény ve Vísce a okolí. Po roce 1989 vybudoval významnou firmu na výkup medu – Golden Produkt Bohemia, která sídlila v sousední Nové Vsi. V posledních letech se ve Vísce věnoval chovu poštovních holubů, v němž patřil mezi celorepublikově významné hráče tohoto typu podnikání. Ve Vísce také po revoluci spoluzakládal Rybářský spolek, jehož byl v počátcích vůdčí postavou. Na pozemcích naproti víseckému mlýnu choval pstruhy a daňky. Zemřel po dlouhé nemoci ve věku pouhých 58 let.

Narodili se tři noví občanci Visky – Denisa Kalvodová v čp. 80, Natálie Lacinová v čp. 55 a Alžběta Kohlová v čp. 5. Celkem šest obyvatel se odstěhovalo, tři se přistěhovali. S obcí je spojena jedna svatba – Helenu Leflerovou si bral Radek Jůn. Novomanželé bydlí v novostavbě v čp. 82.

Veřejný život a investiční aktivity v obci

K celostátním událostem, které se odehrávaly také ve Vísce, patřily prezidentské a parlamentní volby. První kolo těch prezidentských se odehrálo 11. a 12. ledna. Víska tradičně zabodovala vysokou volební účastí, která dosáhla 79 % oproti celostátním 61 %. Vítězem víseckého prvního kola byl Miloš Zeman, který zde získal 31 %, o sedm procent více než v celostátním měřítku. Na druhém místě se shodně s 19 % umístili celostátně druhý Karel Schwanzerberg a celostátně třetí Jan Fisher.

Druhé kolo prezidentských voleb se konalo 25. a 26. ledna. Volební účast mírně poklesla na 77 % (celostátně 59 %). Miloš Zeman ve Vísce zvítězil s 53 % (o dvě procenta nižší zisk než v celorepublikovém měřítku), jeho protikandidát Karel Schwanzerberg obdržel 47 %.

Volby do Poslanecké sněmovny se odehrály 25. a 26. října. Víška v nich vykázala 77 % účast, zatímco celostátně vážilo svou cestu k urnám pouze 59 % právoplatných voličů. Vítězství si z Víšky odnášela sociální demokracie, která obdržela 28 % hlasů, o sedm více než celorepublikově. Druhé místo připadlo hnutí ANO 2011, které v obci zabodovalo s 18 % (o procento méně než v celé republice). Stejný výsledek si z obce odnášeli komunisté (celostátně třetí s 15 %). Čtvrtou pozici ve volebním žebříčku získala TOP 09 (Víška 11 %, ČR 12 %). ODS se v údajích za celou republiku historicky propadla na pouhých necelých 8 %, ve Víšce vykázala o 1 % méně. Po tříleté pauze se do Poslanecké sněmovny vrátili lidovci, kteří v obci získali 9 % hlasů, o 2 % víc než celostátně.

Chod Víšky určovala jednání zdejšího obecního zastupitelstva a vedení obce. Obecní zastupitelstvo zasedalo během roku pětkrát. Nejčastěji řešilo záležitosti spojené s obecními financemi a obecními pozemky.

Rok 2013 proběhl ve Víšce ve znamení „odpočinku“ od investiční aktivity. Reagoval na to, že Víška měla za sebou roky finančně náročných investic s velkými náklady pro obecní rozpočet, jakou byla třeba stavba bytů nad prodejnou potravin či zasítování nových stavebních parcel. Cílem „investiční pauzy“ bylo zvolnit tempo investic a konsolidovat obecní finance. To se povedlo a obec měla na konci roku na svých účtech k dispozici půl miliónu korun na budoucí investice.

Z důvodu investiční pauzy žádala obec o finanční podporu pouze ve dvou dotačních titulech. První představoval Program pro rozvoj venkova Kraje Vysočina, z něž Víška získala 109 000 Kč. Zastupitelstvo se rozhodlo investovat je do přípravy projektové dokumentace na rozsáhlou rekonstrukci budovy sokolovny a také pro drobné úpravy v jejím objektu. Rekonstrukci vedení obce společně s TJ Sokol zvažovalo již několik let. Přestavba sokolovny se ve zdejší tělovýchovné jednotě plánovala již v 80tých letech. Vedení obce nyní uvažuje o velkorysé přestavbě a vybudování plnohodnotného sportovního centra, které by sloužilo i pro pořádání kulturních a společenských akcí a také jako zázemí pro obecní techniku a obecního zaměstnance. V objektu by mohlo dojít k rozšíření sálu, tak aby byl vhodný pro víceúčelové využití. Mezi zvažované varianty patřilo zbudování bytů v půdních prostorách, nebo ubytovacích kapacit ve formě turistického ubytování pro akce typu návštěvy fotbalistů ze spřáteleného Lohmenu s bytem pro správce objektu. Padaly i návrhy na využití krásných klenutých sklepních prostor v objektu, kde by mohly vzniknout společenské prostory či malé vísecké muzeum. V objektu by měla také vyrůst dílna se zázemím pro obecního zaměstnance, sklady a prostory pro garážování obecní techniky, zejména traktoru. Nádvoří by se mohlo upravit tak, aby se zde mohly pořádat drobné kulturní akce, k čemuž by sloužilo sociální zařízení s venkovním přístupem.

Vypracováním projektové dokumentace byl pověřen Ing. arch. Václav Marek z Nové Vsi. Ke konci roku vyhotovený dokument obsahuje především zaměření celého objektu, tedy zpracování dispozic suterénu, přízemí i podkroví. Další část představuje zhodnocení stavu nynějších konstrukcí s nivelizací bezprostředního okolí. Studie nabízí několik plánů – plán pro samostatný provoz tělocvičného sálu, plán pro samostatný provoz šaten a zázemí fotbalu, včetně provozu klubovny a sociálního zařízení a dále plány pro další části objektu (podkroví, dílna a další).

Vytvořením projektu vznikl první předpoklad pro budoucí rekonstrukci a také pro přidělení dotací, bez nichž by obec projekt nebyla schopná ufinancovat. Je jasné, že přestavba by si vyžádala náklady ve výši několika miliónů korun. Na druhé straně by přinesla výrazné zlepšení sportovního a kulturně-společenského zázemí obce a odstranila by již zvenčí poněkud nevzhledný stav objektu. Nutno poznamenat, že plány vzbudily širokou diskusi, přičemž část obyvatel považuje projektovou vizi za příliš finančně náročnou a příliš velkorysou pro tak malou obec jako je Víška.

Obec naopak neuspěla v dotačním titulu, na jehož potřebnosti by se jistě shodla většina zdejších obyvatel a tím je výstavba dětského hřiště. Jednalo by se v něm o zásadní přestavbu zahrady mateřské školy, kde by mělo vzniknout kvalitní dětské hřiště s moderními herními prvky. To by mělo sloužit nejen svěřencům mateřské školy, ale také všem dalším dětem v obci. Stavba takového projektu je dnes finančně velmi nákladná, protože musí splňovat velmi přísné normy. I proto se Víška rozhodla požádat pro něj o udělení dotace Ministerstvo pro místní rozvoj. Obecní zastupitelstvo oslovilo firmy, které se tímto druhem práce zabývají a tři z nich poté doručily obci svůj projekt a nacenění. Z těchto projektů byla vytvořena vlastní představa hřiště, které by vyhovovalo zdejším podmínkám. Plánem Víšky bylo zajistit rekonstrukci svépomocí, aby ušetřila finance a dala místním řemeslníkům šanci podílet se na zakázce. Do plánování obec zapojila paní učitelky z mateřské školy a také děti, které si zkusily modelovat svoji představu hřiště. Výsledný projekt obsahoval multifunkční sestavu dvouskluzavky s domkem, pružinové houpadlo, tzv. malovánek – domeček, který nabízel dvě kreslicí tabule, dále vahadlovou houpačku a houpačku klasickou. Takto vypracovaná dokumentace byla zaslána na Ministerstvo pro místní rozvoj. To zdejší žádosti nevyhovělo, přičemž důvodem byl trojnásobný převis poptávky a možná i skutečnost, že Víška relativně nedávno získala od stejného ministerstva dotaci na zasiťování stavebních parcel. Zkvalitnit zázemí mateřské školy se podařilo alespoň tím, že byl pro děti zakoupen nový dětský domeček, který jim byl během podzimu předán k užívání.

Obec naopak uspěla při získání krajské dotace na pokrytí mimořádných výdajů jednotek sboru dobrovolných hasičů nasazených v průběhu povodně. Získala finanční dar v hodnotě 66 000 korun a zařadila se mezi pouze 11 obcí s úrovní JPO 5, které dotaci obdržely. Pro zásahovou jednotku zdejších hasičů bylo za získaný obnos zakoupeno kalové čerpadlo, motorová pila, dále hadice, pláštěnky a další materiál.

Zastupitelé se také zabývali problematikou územního plánu obce, který musí být každých pět let aktualizován. Obec oslovila firmy, které nabízely aktualizaci. Vybrala nabídku architekta Ing. Aleše Lányho, s kterým navázala spolupráci. Zastupitelstvo ho požádalo, aby do aktualizovaného plánu zakomponoval zjednodušení požadavků na novostavby a několik žádostí majitelů, kteří chtěli měnit charakter využití svých pozemků. V souvislosti s územním plánem byly projednávány změny týkající se vlastnictví pozemků. Začátkem tohoto roku totiž nabyla účinnosti digitalizace pozemkového vlastnictví ve Vísce. Díky ní se zjistilo, že některé soukromé stavby a zahrádky se nacházejí na obecních pozemcích. Zastupitelé proto vyzvali občany, kterých se toto týkalo, aby takové pozemky odkoupili. Cena odkupu byla stanovena velmi vstřícně – 12 korun na metr čtvereční.

Ekonomický život ve státě, v obci a okolí

Rok 2013 patřil stejně jako rok předešlý k těm ekonomicky náročným. Doznívala v něm druhá vlna hospodářské krize, jejíž počátky spadají do roku 2008. Projevilo se to zejména na nezaměstnanosti, která minulý rok stoupala a vrcholila na počátku tohoto roku. V lednu 2013 dosáhla 10,1 % podle starého způsobu výpočtu (v poměru k ekonomicky aktivním obyvatelům), 8 % dle nového způsobu výpočtu. Jednalo se o rekordní nezaměstnanost v novodobé historii ČR, takto vysoká nebyla nezaměstnanost v našich zemích od Velké hospodářské krize v 30. letech. Bez práce bylo na počátku roku téměř 600 000 obyvatel. Nezaměstnanost zasáhla poměrně výrazně i Havlíčkobrodsko. V něm na jedno pracovní místo připadalo celkem 100,5 žadatelů o práci. Jednalo se o druhý nejhorší výsledek v celé České republice. Postupem roku se nezaměstnanost snižovala, v prosinci ale dosáhla nově rekordních 8,2 %. V Kraji Vysočina činil roční průměr míry nezaměstnanosti 6, 7 %. Během roku došlo k poklesu ekonomiky, HDP se snížilo podruhé po sobě, tentokrát o mírně nižších 0,9 %.

Dobré výsledky naopak vykazovalo zde tradičně hlavně starší generací hojně sledované zemědělství. To zaznamenalo vysokou úrodu obilovin, která byla o 1/3 vyšší než v předcházejícím roce, výborná byla i úroda řepky a celorepublikově i úroda ovoce, zejména jablek. Výkupní ceny těchto komodit ovšem na tuto skutečnost reagovaly poklesem.

Nezastavila se individuální výstavba ve Vísce. V tomto roce stavěl na zasíťované obecní parcele Jan Lefler, dokončovací práce na svém novém domě realizoval Marcel Málek. V rekonstrukci svého domu pokračoval Přemysl Čapek v čp. 14. Rodina Kubátova a Kraibichova měnily okna v čp. 71.

V sousední Nové Vsi proběhla v tomto roce rozsáhlá rekonstrukce budovy základní školy, kterou navštěvují i vísecké děti. Budova získala nová okna a novou zateplenou fasádu, rozsáhlé změny proběhly i v interiéru. V půdních prostorách byla vybudována nová moderní počítačová učebna a nová učebna pro první třídu. V přízemí v bývalé první třídě vznikl prostor pro samostatnou družinu a vydávání obědů. V sousední Malči obec financovala zateplení budovy zdravotnického střediska, kam docházejí o obyvatelé Vísky.

Mateřská škola

Mateřská škola vstoupila do roku 2013 pod vedením nové ředitelky paní Heleny Moravcové s plnou kapacitou 40ti dětí. Naplněnost školy svědčí o kvalitě péče o předškoláky, což prokazuje i skutečnost, že do školky docházejí i děti z okolních i vzdálenějších obcí (mimo spádovou Novou Ves). Během jara nabídla škola dětem možnost absolvovat plavecký výcvik. Jednalo se o 10 lekcí, za kterými děti jezdily do Hlinska. Paní učitelky pro děti připravily i několik výletů, například na zámek v Chlumci nad Cidlinou, nebo do ekologického centra Chaloupky v Horní Krupě. V polovině června proběhla ve škole tradiční besídka těch, co odcházejí do školy. V tomto roce se jednalo o 14 dětí, z Vísky do základní školy v Nové Vsi odcházely Marie Březinová a Eliška Křivská. Ke konci školního roku odešly do penze paní Jarmila Motlová a Ludmila Málková.

Školní rok 2013/14 zahájila vísecká škola s počtem 38 dětí. Dvanáct z nich navštěvovalo logopedickou třídu. Za Ludmilu Málkovou nastoupila nová paní učitelka – Marie Cinerová z Jahodova u Rozsochatce. Pro školáky byl na nový školní rok přichystán pestrý program. Patřila k němu návštěva divadelních představení v Chotěboři a také oblíbené výlety. Jednalo se například o výlet do jihlavské zoologické zahrady, nebo říjnový výlet do Dýňového světa v Nové Vsi u Leštiny. Během něj se děti setkaly i s mnoha domácími zvířaty, která si mohly i nakrmit. Jak uvádí kronika školy, děti se do mateřinky vrátily „sice špinavé, ale šťastné a spokojené.“ Novinku v běhu školního roku představovaly páteční výlety do solné jeskyně v Třemošnici, které škola začala organizovat od listopadu. V prosinci si děti zopakovaly výlet do zámku Karlova koruna v Chlumci nad Cidlinou. Zde pro ně byl připraven vánočně vyzdobený zámek a program „Vánoce ve světle“. Ke stálým prosincovým programům patřila návštěva Mikuláše s čertem a andělem. Naopak výjimečně se nekonala vánoční besídka, protože ve škole tentokrát převažovaly malé děti. Nahradilo jí posezení u vánočního stromčku.

Činnost spolků

Sbor dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů vstoupil do roku 2013 s počtem 39 dospělých a 19 dětských členů. Ve spolupráci se sokoly a obcí zorganizoval únorovou maškaru. Ta proběhla v Čekovicích a ve Vísce, tentokrát ovšem s nižším ohlasem než při minulém ročníku. Na rozdíl od něj nebyl mezi maskami nikdo z Čekovic. Mezi zhruba 30 maskami vynikal tradičně Bílý a Červený, zastoupeny byli i medvěd s medvěďákem, Strakatý, policajt, tanečník

a tanečnice, jeptiška, cigánka a poběhlíci, holič a další. Přes krásné počasí a dobrou hudbu osvědčené kapely pana Kotěry z Golčova Jeníkova skončil průvod jistým zklamáním. Mnoho domácností tentokrát maškaru neotevřelo, někteří si nechali zahrát a nezaplatili, další neměli nachystané občerstvení. To samozřejmě vzalo organizátorům chuť pořádat další ročník této pěkné tradice.

Pro děti hasiči zorganizovali také únorový karneval v Hostinci u Fajmanů. Pro duben spolu se sokoly připravili vepřové hody, jejichž výtěžek pomáhá financovat činnost obou spolků. Zájemci si během nich mohli vybrat z celkem 17 zabíjačkových produktů + maso na objednávku, přičemž zákazníkům byl nabízen i rozvoz. V květnu se členové, respektive členky, hasičského spolku účastnily Českého dne proti rakovině, při kterém Vísku obcházely s nabídkou zakoupení květin, které pomáhají financovat boj proti rakovině. Květen také přinesl okrskovou hasičskou soutěž v Nové Vsi. Na ní excelovalo družstvo žen, které skončilo na krásném prvním místě. Muži tentokrát na soutěži chyběli. Prvního června zorganizoval spolek dětský den na fotbalovém hřišti. Pro děti byly připraveny soutěže a další aktivity. Červen ovšem bohužel také přinesl záplavy ve velké části Čech. Hasiči na ně reagovali uspořádáním humanitární sbírky. Konala se dva dny v budově hasičské zbrojnice. Během nich vždy tři členové sboru dopoledne a tři odpoledne vybírali od zdejších občanů čistící, mycí a dezinfekční prostředky a také finance. Sběrka měla velký ohlas. Připojil se k ní i zdejší Sokol a také obec, která věnovala 10 000 korun. Za vybrané finanční prostředky byly nakoupeny hygienické prostředky, repelenty a také množství potravin. Vše pak hasiči převezli do skladů Červeného kříže v Chrudimi, odkud zamířili na Litoměřicko, Ústecko a Děčínsko.

Vyvrcholení hasičských aktivit představovala organizačně velmi náročná a precizně připravená soutěž O Pohár II. Vicemis Hasička ČeskoSlovensko, která proběhla během sobotního posvícenského odpoledne 21. září. Počasí tentokrát víseckým hasičům nepřálo. Během soutěže pršelo a navíc byl terén fotbalového hřiště, kde soutěž probíhala, promoklý z předešlých dní. Do Vísky na netradiční soutěžení dorazilo úctyhodných 30! družstev. V kategorii mladších dětí soutěžilo devět týmů, u starších dětí změřila své síly čtyři družstva. Ženskou sestavu představovaly tři týmy, mužskou pak celkem 14. Vísecké „požárníky“ reprezentovala dvě družstva mladších dětí, družstvo žen, které skončilo na prvním místě a družstvo mužů, jež se umístilo na desáté příčce soutěžního klání. Samozřejmou patronkou netradiční soutěže se stala vicemiss soutěže Hasička ČeskoSlovensko Veronika Košťálová. Ta soutěžila i ve víseckém týmu žen a osobně předávala ceny a poháry pro vítěze. Do Vísky při této příležitosti dorazilo několik hasičských činovníků zdejšího okresu, ale také poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní Jana Fisherová. O organizaci celého dne se zasloužila především Helena Davidová z čp. 37. A nutno podotknout, že přes nepříznivé počasí se organizátorům den velmi povedl a vysloužil si chválu zúčastněných i hostů. Vísku pak zviditelnil i mediální ohlas celé akce.

Zdejší hasiči jsou velmi zdatní v organizování veřejně prospěšných sbírek. Během podzimu se zúčastnili sbírky Hitrádia Vysočina Víčka pro Davida, pro níž společně s víseckou mateřskou školou a novoveskou základní školou vybrali na 50 kg plastových víček. Dále se zapojili do celostátní předvánoční sbírky Hasiči dětem, při níž se sbíraly plyšové hračky pro děti z dětských domovů. Výsledkem jejich snažení byly dva pytle „plyšáků“.

Velmi aktivní a chvályhodnou činnost provozoval zdejší kroužek mladých hasičů. Jejich počet v průběhu roku narostl na 22. Byl natolik populární, že ho navštěvovaly i děti ze sousedních obcí. Rok zahájil tříkrálovou sbírkou pro aktivity kroužku. Vísku během ní s koledou obcházely dvě skupiny dětí, jedna o pěti, druhá o šesti dětech. Vybrali na ní přes 3 000 korun a spousty sladkostí. Přes 30 dětí a 11 sponzorů přineslo pořádání únorového karnevalu v němž dětské masky soutěžily ve dvou věkových kategoriích - mladších a starších dětí. Další námět na program vzájemných setkávání přinesly víseckému hasičskému „potěru“

Velikonoce. Děti se na ně připravovaly výrobou velikonočních vajíček a na Velký pátek pro ně vedoucí přichystali symbolické rozloučení se zimou - házení Morany do řeky Doubravy. V dubnu se malí hasiči účastnili prospěšné akce Čistá Vysočina. Při ní sbírali odpadky ve škarpách v okolí obce. Během roku se zúčastnili i několika hasičských soutěží. Kromě již zmiňované soutěže O pohár II. Vícemiss to bylo například obvodní a okresní kolo soutěže Plamen. V kole obvodním skončili jako pátí ze sedmi, v kole okresním devátí z jedenácti (nutno podotknout, že sestava Vísky v této soutěži účinkovala poprvé). Výborné výsledky mladé vísecké reprezentaci přinesla říjnová soutěž požárnícké všestrannosti v Mírovce. Tam se mladší žáci umístili jako 17. z 50 a starší pak na excelentním 5. místě z 50. Během léta byl pro malé hasiče připraven třídní „puťák“ v okolí Sečské přehrady, na podzim pro ně vedoucí zorganizovaly zorganizovali například drakiádu a lampiónový průvod. Program si malí hasiči připravily také pro slavnostní rozsvěcení vánočního stromu v obci. Velké uznání za náročnou organizaci chodu hasičského kroužku náleží jejich vedoucím – Lucii Křivské, Marcele Leflerové, Pavlíně Markové a Kláře Mudruňkové.

TJ Sokol Víska

Úspěšný rok zažila také TJ Sokol Víska, které se dařilo propojovat aktivity společenské a sportovní. Za zaznamenání stojí především velmi úspěšná a velmi početná výprava k přátelům z německého SV Lohmen. V letošním roce se jí účastnilo rekordních 42 členů. Připomněla i jubilejní 40. rok od navázání spolupráce mezi našimi tělovýchovnými jednotami. Konala se v závěru července a poprvé v historii bylo její součástí i družstvo žáků. Němečtí přátelé pro víseckou výpravu připravili opravdu záživný program. Po příjezdu během čtvrtého rána a si členové výpravy nejprve prohlédli místní pekárnu. Poté měli možnost shlédnout fotbalové utkání lohmenských matek proti jejich dětem. Následoval zápas našich žáků s německými protějšky, který skončil 4:3 ve prospěch víseckých barev. Poté místní sokoly čekal zápas víseckých mužů s domácími. Ten již zdejší delegaci přinesl porážku (na skóre 7:2 se podepsala i noční cesta z Vísky do Lohmenu).

Další den byl pro reprezentaci Vísky připraven výlet k moři, včetně koupání a projížďky na vyhlídkové lodi. Večer pak nechybělo grilování a soutěže sportovní vystřídaly neméně oblíbené soutěže „pivní“. V ní si samozřejmě zdejší reprezentace vedla podstatně lépe než v uvedeném fotbalovém zápase. V sobotu se vísečtí fotbalisté zúčastnili turnaje v malé kopané. Vísecký tým zasáhl do bojů o finále, ale nakonec skončil na 4. místě z 10. Večer následovala diskotéka a v neděli již rozloučení a návrat.

Sportovní dění letních měsíců ve Vísce zpestřil tradiční Memoriál Jaroslava Fajmana. Účastnily se ho čtyři družstva, dvě domácí a dále reprezentace Libice nad Doubravou a Jeřišna. Vavříny vítězů si odneslo Jeřišno. Kalorie spálené během zápasu bohatě vykompenzoval jejich následný příjem při grilování a popíjení lahodného havlíčkobrodského Rebela.

Tělovýchovná jednota Sokol Víska pokračovala i v hlavní náplni své činnosti, kterou samozřejmě zůstal fotbal. Jeho hlavní reprezentant - družstvo mužů zakončil sezonu 2012/13 na nelichotivém předposledním 11. místě IV. třídy skupiny A. Celková bilance sezóny rozhodně nepůsobila na přelomu jara a léta povzbudivě – 6 vyhraných zápasů, tři zakončené remízou a 13 prohraných s celkovým skóre 45:61 a pouze 21 body.

Během podzimní části sezóny současné se ale dostavilo nečekané, pro mnohé téměř dech beroucí, zlepšení výkonosti zdejší pánské sestavy. Obrozená sestava od počátku nové sezóny excelovala. Až do posledního zápasu neutrpěli vísečtí fotbalisté žádnou porážku a podařilo se jim dokonce porazit přirozeného lídra tabulky – tým Chotěboř C. Od prvního místa v tabulce zdejší reprezentaci oddělil až poslední zápas podzimu v Libici nad Doubravou. Zde bohužel naše fotbalisty nečekaně zdolal tým domácích se skóre 2:0. Nakonec

tedy v podzimní části sezóny čekalo víseckou sestavu „stříbrné“ druhé místo za Chotěboří. S ní ji pojí stejný počet bodů – 22, horší bylo pouze celkové skóre víseckých (26:12, zatímco Chotěboř 28:7). Vísecký mužský fotbal tak po dlouhé době zaznamenal skvělé výsledky, na které všichni zdejší fanoušci již dlouho čekali.

Hlavní zásluhu na úspěších týmu má jeho nový trenér Radek Křivský, kterému náleží poděkování všech přátel víseckého fotbalu. Tomu se podařilo získat nové hráče, omladit sestavu a výrazně navýšit její výkonnost. Ke zdrojům úspěchu jistě patří i to, že ve Vísce byla před několika lety po dlouhé pauze obnovena tradice žákovského fotbalu. První úspěšní odchovanci víseckých žáků - bratři Hýblové z Klokočova - se tak již nyní mohli stát vítanou posilou týmu dospělých.

Z minulých let si již tradičně velmi dobrou úroveň drželi právě vísečtví žáci. Jejich zástupci v kategorii mladších žáků v soutěži okresního přeboru 5 + 1 ukončili sezónu 2012/13 na krásném prvním místě desetičlenné tabulky. Jejich skóre lze označit za víc než vynikající, protože se obešlo bez jediné porážky. Z 18 zápasů mladí vísečtí fotbalisté 16 vyhráli a dva remízovali. Bodové skóre 101:17 jasně vypovídá o kvalitě jejich týmu a jeho dobré přípravě. Je velkou škodou, že tato sezóna byla pro sestavu poslední. Pro další účast v soutěži bohužel chybí dostatek zájemců o žákovský fotbal. Trenér družstva Ondřej Čapek měl za sebe i své svěřence velkou radost, protože za šest let jeho působení se podařilo již potřetí vyhrát zmíněnou soutěž.

Dobře si vedlo i družstvo starších žáků, které uzavřelo sezónu 2012/13 v polovině tabulky okresního přeboru starších žáků (6. místo z 12). Z 22 zápasů vísečtví mladí fotbalisté vyhráli 12, remízovali dva a prohráli v osmi. Skóre činilo 69:42, celkový počet bodů pak 38. Podzimní část sezóny současně přinesl vísecké žákovské reprezentaci 3. místo z 6, s bilancí 5 :0:5, skóre 15:20 a celkovým počtem 15 bodů.

Rybářský spolek

Rybářský spolek v tomto roce neorganizoval výlov rybníka Společný. Vísecký společenský život obohatil tradiční pouťovou zábavou. Během roku pokračoval ve své péči o rybník.

Bago klub Víska

Bago klub do Visky přinesl tradiční a opět úspěšný a hojně navštívený ples v Hostinci u Fajmanů s tradiční pardubickou kapelou Medvědi. Prodalo se na ní 85 lístků, což lze na zdejší poměry považovat za úspěch. Pro zájemce byla připravena bohatá tombola. Není divu, že akce přilákala i zájemce z okolních obcí. Členové neformálního bagistického sdružení se jako každoročně účastnili velikonočního obcházení Visky s pomlázkou. Na poslední srpnový pátek klub pozval své fanoušky a další zájemce na loučení s létem v Hostinci u Fajmanů.

Společenský život v obci neorganizovaný místními spolky

Aktivní společenský život se ve Vísce odehrával i mimo rámec života spolků. Patřilo k němu například dodržování tradic svatojakubského večera a následné noci, které v obci proběhly ve znamení pálení čarodějnic a stavby obecní májky. V červnu se do obce vrátila tradice držení pouti. Do Visky při její příležitosti dorazila zvonkodráha a střelnice. Nezahálelo se ani při víseckém posvícení. V jeho rámci vedení obce zorganizovalo soutěž O nejlepší posvícenský koláček. V tomto roce se jí účastnilo rekordních 18 soutěžících. Cenu vítězů si od poroty odnášela paní Vladka Pavlíková, následovaná Lucií Křivskou a Hanou Košťálovou. Po koláčovém klání pokračovala módní přehlídka pletené módy firmy IVI z Pacova, kterou tentokrát „zpestřily“ komentáře přihlížejících hasičů soutěže „O Pohár Věcemiss.“ V říjnu se Víska vrátila k tradici vítání občánků, při níž byli do obce přivítáni čtyři noví občanci. Čas

adventu ve zdejší obci pomyslně odstartovalo slavnostní rozsvěcení vánočního stromu. Konalo se první adventní neděli a kroužek mladých hasičů pro něj připravil pásmo koled a vánočních básniček, které doprovodil hrou na lesní roh Tomáš Křivský. Na vydařené a hojně navštívené akci nechybělo občerstvení od místních hospodyněk. Účastníci se mohli zahřát čajem, grogem a svařeným vínem. Výtěžek z prodeje nápojů byl převeden na potřeby mladých hasičů. Za zmínku u společenského života v okolí stojí hojně sledovaný úspěch studentky Michaely Kratochvílové z Chotěboře, která se stala Českou Miss 2013. A jistě také slavnosti, které připomněly 100 let od založení Gymnázia Chotěboř, které má i ve Vísce své absolventy.

Obec se také zasloužila o pokračování spolupráce Visky s Vískami sdruženými v Partnerském sdružení Viesky na Slovensku. Tradiční setkání Vísek a Viesok se v tomto roce poprvé uskutečnilo v České republice, a to v obci Víska v bývalém okrese Blansko. Jednalo se o šesté setkání sdružení. Ze zdejší Visky byl na setkání vypraven autobus s 22 účastníky. Hostitelé měli pro všechny zúčastněné připraven pestrý program. Členové zdejší delegace se aktivně účastnili soutěží a ve dvou z pěti si odnášeli vavříny vítězů. Konkrétně se jednalo o tři zlaté medaile. První byla pro 73letého Břetislava Čapka, který zvítězil ve vozatajské soutěži. Druhá a třetí pro Antonína Davida a Jiřího Davida za první místo ve střelbě ze vzduchovky.

Počasí

Počasí ani v roce 2013 neklamalo frekvencí neobvyklých jevů, překonávání teplotních maxim či výskytem dalších „úchylek“. První dva měsíce v roce ale budily dojem návratu ke starému dobrému normálu, pokud se o něčem takovém dá ještě hovořit. Leden byl mírně teplejší než dlouhodobý průměr. Jeho první dny zůstaly „na blátě“, sníh přišel s ochlazením v polovině druhé dekády. Ta přinesla kromě nočních i denní mrazy a pravá „ladovská“ zima, byť pouze s cca 10 cm sněhu, trvala až téměř do konce měsíce. Nejchladnějším dnem nejen ledna, ale celého roku 2013, se stal 26. den nového roku. Tehdy čím dál tím častější displeje teploměrů, nahrazující jejich zastarávající rtuťové sloupce, ukázaly $-22\text{ }^{\circ}\text{C}$ v noci a $-8\text{ }^{\circ}\text{C}$ během dne. Již dva dny poté dorazilo razantní oteplení a o čtyři dny později zdejší „meteorologové amatéři“ naměřili $+10\text{ }^{\circ}\text{C}$ ve stínu. Touto maximální teplotou se měsíc leden se zdejšími obyvateli o den později také rozloučil.

Únor si zpočátku udržel poměrně teplý ráz. Ale zima včas zatáhla za brzdu. Naštěstí právě v třetím týdnu měsíce, kdy se v kraji Vysočina odehrávaly jarní prázdniny (ty byly mimořádně posunuty na tento týden v důsledku konání Mistrovství světa v biatlonu v Novém Městě na Moravě). Během nich napadlo zhruba 10 cm sněhu, denní teploty se pohybovaly okolo $0\text{ }^{\circ}\text{C}$, v noci mírně mrzlo. Poslední únorová dekáda proběhla již ve znamení oteplení a tání sněhu. Únor se stal po prvním měsícem, který na Vysočině teplotně zcela odpovídal dlouhodobému průměru. Nejteplejší den představoval ten poslední, kdy zdejší teploměry ukazovaly $+6\text{ }^{\circ}\text{C}$. Zima během dvou tradičně nejchladnějších měsíců v roce proběhla tedy jako mírná bez teplotních abnormalit. Co na ní ale překvapovalo, byla naprosto převládající oblačnost a mimořádně malé množství slunečních dní. Během ledna a února zaznamenaly meteorologové nejméně jasných dní za 60 let, tj. za celou dobu, kdy se v českých zemích měří intenzita slunečního záření.

Březen již naopak neklamal ty, co od počasí očekávají nějaké to vzrušení. Ještě prvních 10 dní proběhlo ve znamení příchodu jara. Teploty atakovaly desetistupňovou hranici, po dlouhé době jsme konečně zaznamenali několik poměrně slunečných dní. Ze strany počasí se však jednalo pouze o dočasný matoucí manévry. Druhá březnová dekáda odhalila jeho pravou – stále ještě zimní tvář. Teploty klesly pod bod mrazu, a to nejen v noci, ale také ve dne. Občas sněžilo, mrazivé noci vydržely do konce měsíce. Opět na obloze téměř chybělo slunce. Zatímco průměrná dlouhodobá březnová teplota na Vysočině dosahuje $+2,1\text{ }^{\circ}\text{C}$,

tentokrát zůstala s rozdílem 2,5 °C bod bodem mrazu, na -0,7 °C. Pokud by hodnotu nezkreslovala teplá první dekáda, byl by rozdíl daleko markantnější. Zima se zkrátka více než vlekla a do slova „lezla“ obyvatelům české kotliny „na nervy“.

Chladná zůstávala i první polovina dubna. Jaro jakoby se vůbec nechtělo probrat z prodlouženého zimního spánku. V noci mrzlo pravidelně až do 9. dubna, 4. a 5. zůstala teplota v mrazivém rozmezí i během dne. Jinovatka tedy zdobila i Velikonoční pondělí, jež tentokrát, v souladu s bláznivým počasím připadlo, na apríl. Nicméně pro žertíky a vrtochy vzpouzející se zimy měl v dubnu už málokdo pochopení. Jak se zima dlouho zdála mírná a teplotně přívětivá, březen dal na tuto její tvář zapomenout. V neposlední řadě také „zamával“ s účty za vytápění. Nečekané prodloužení zimního počasí a extrémně malé množství slunečních dní dle lékařů mocně posilovalo výskyt depresí a celkovou nemocnost. Následné prudké oteplení zase přineslo zvýšený výskyt srdečních infarktů (v týdnu nejrychlejšího nárůstu teplot jejich počet vzrostl o polovinu proti dlouhodobému normálu).

Jaro se definitivně prodralo ke slovu až v druhé dubnové dekádě. O co později se dostavilo, o to rychlejší se jevil jeho nástup. Od poloviny měsíce denní teploty zůstávaly nad 15 °C, po 20. dubnu již i ve Vísce překonávaly letní „dvacítku“. Ke slovu se dostávalo přepisování dubnových teplotních maxim. Jaro jakoby tentokrát na svůj úsek roku rezignovalo a zima se téměř plynule přesunula do léta. Květen a červen se teplotně nevymykaly průměru, extrémní charakter však v obou měsících vykazovalo množství srážek. V květnu napršelo 153 % obvyklého množství srážek, v červnu dokonce 174 %! v celé ČR (Vysočina vykázala údaje pouze o málo nižší). Následek se dal očekávat a byly jím samozřejmě povodně. Přišly bohužel dokonce ve třech etapách. První se dostavila ve dnech 29. května až 5. června. Během června pak následovaly dvě další povodňové vlny, byť již o něco méně silné. Ničivý charakter měla zejména první vlna, která zasáhla velkou část Čech, zejména povodí Labe, Vltavy a jejich přítoků. Naštěstí pro zdejší kraj se letos větší záplavy prakticky vyhnuly Vysočině. Celkově ale zasáhly 970 obcí, evakuováno bylo více než 26 000 obyvatel. Škody šly do desítek miliard a k účtům řádění vodního živlu patřilo bohužel i 15 zemřelých obyvatel (pět z nich představovali nezodpovědní vodáci, kteří vyrazili za „adrenalinovým sportem“ na rozvodněné řeky). Voda v Děčíně během první vlny přesáhla 10 metrů a povodně tak představovaly čtvrtý nejsilnější útok vody v moderní historii českých zemí.

Deštivý květen a počátek června částečně uzavřely období s mimořádně malou intenzitou slunečního záření. Klimatologové v klimatologické stanici Praha Ruzyně naměřili od začátku roku do 31. května pouhých 80 plně slunečních hodin, zatímco v roce 2011 jich bylo 417! Také klimatologické stanice na Vysočině (zdejší kraj má celkem tři – Košetice, Velké Meziříčí a Kostelní Myslová) vykazovaly podobné hodnoty. Nám nejbližší klimatologickou stanicí představuje Svratouch, byť leží již v Pardubickém kraji. Ten v roce 2013 od počátku roku do konce května vykázal pouhé 3 jasné dny (tj. dny, kdy průměrná oblačnost je menší než 2 desetiny), zatímco dlouhodobý průměr na této stanici činí 13 dní v tomto období.

Teplotně červen plně zapadal do léta. Zatímco první dekádu se denní teploty ještě držely pod 20 °C, během druhé rychle dorazila tropická vedra. Dosažená maxima rychle měnila dosavadní statistiky. Poslední čtyři dny druhé červnové „desítky“ i ve Vísce teplota přesáhla 30 °C. Vrcholila 19. července, kdy se zastavila až na 33 °C ve stínu! O týden později se i ve zdejší obci přihlásily ke slovu povodně. Zatímco první dvě povodňové vlny Vísku minuly, tentokrát se „velká voda“ rozhodla poctit nás svoji nevítanou návštěvou. Ve dnech 24. a 25. června se nad zdejší krajinou zastavil intenzivní déšť. Jeho následkem stoupl potok a poté se z břehů vylila i Doubrava. Klasicky nejprve zatopila okolní louky a druhý povodňový den i silnici do Malče. Ta musela být uzavřena až do následujícího dne a v obci byl vyhlášen třetí stupeň povodňové aktivity. Hlídky zdejších dobrovolných hasičů se po dvou hodinách

střídaly v monitorování situace. Zápavy naštěstí nepřinesly žádné výrazné škody a také žádná rodina nemusela být evakuována.

Červenec naopak přinesl co se týče srážek zcela jiný ráz počasí. Prakticky během něj nepršelo, sucho rozpraskalo půdu a vyžadovalo stálé zalévání. Podobně suchý ráz měl i srpen. Třetí červencový týden dokonce označil Český hydrometeorologický ústav za nejsušší za posledních 60 let. Naštěstí sucho nijak neohrozilo zdejší úrodu, naopak žním vyhovoval suchý srpen a výnosy tak lze označit za dobré. Teplotně byly oba měsíce nadprůměrné, na Vysočině dokonce více než v celé ČR. Týkalo se to zejména července, kdy průměrná teplota kraje (denní i noční) dosáhla 19,5 °C a o 2,8 °C přesáhla obvyklých 16,7 °C. Červenec se zařadil mezi šest nejteplejších za posledních 80 let, ale také mezi nejsušší července vůbec. Srážky v něm v celém Česku dosahovaly pouze 43 % běžného množství. A sluneční svit jakoby zapomněl na to, že od začátku roku tvrdě prosazoval nejoblíbenější sport současné Francie – stávkování. Množství plně slunečních hodin dosáhlo 293, tj. téměř 140 % obvyklého stavu. Srpnové počasí lze označit jako obdobné. Za zaznamenání snad stojí pouze historicky nejvyšší naměřená teplota na Moravě – 39,7 °C v Brodu nad Dyjí.

Září zahájilo příjemným babím létem s teplotami nad 20 °C (nejvíce 24 °C). Bohužel už v polovině měsíce se dostavilo ochlazení a klasické podzimní plískanice s denními maximy v rozmezí 10–15 °C. V říjnu hned druhý den měsíce poznamenal nečekaný a překvapivě razantní vpád mrazu. Hned při prvním poklesu pod bod mrazu se zdejší teploměry zastavily až na –6 °C u Doubravy a nečekaný šleh zimního počasí po sobě zanechal pomrzlé muškáty a další květiny. Zbytek října teplotně odpovídal druhé polovině září. V poslední dekádě nás ještě potěšilo nečekané oteplení. Poslední ofenzíva babího léta přinesla návrat k letním 20 °C. Takže nejteplejší den měsíce přišel nečekaně až na jeho konci – 26. října rtuť teploměru prolomila 21 °C. Listopad si udržel relativně teplý ráz. První dekádu denní maxima neklesala pod 10 °C, nad 0 zůstávala i během noci (s výjimkou krátkého vpádu arktického vzduchu 1. listopadu, kdy pětistupňový mráz opět poněkud omráčil zdejší vegetaci). Celkově se v celém státě obešel bez extrémů, ač celosvětově byl nejteplejším listopadem v historii souvislých měření, tj. za posledních 134 let. Rok uzavřel mírně teplejší prosinec. V noci měl vesměs již spíše mírně mrazivý ráz, denní teploty se ale po většinu měsíce držely v kladných hodnotách. První sních v podobě spíše dekoračního poprašku pokryl Vísku v čertovské noci z 5. na 6. prosinec. Vánoce byly klasicky vísecké – tj. blátivé, bez milosrdné sněhové pokrývky.